

CO S TÍM?

Sbirka žakovských básní
a próz ke Dni Země 2018

CO S TÍM?

Sbírka žákovských básní
a prózy ke Dni Země 2018

ZŠ Zruč nad Sázavou

– 2018 –

ODPAD V MOŘI

Dřevíkovská Cecílie, 5. B

Jedna rodina si udělala výlet k moři. Těšili se, že si zaplavou! Byla to pětičlenná rodina - Anička, Noemi, Leo a rodiče.

Anička kouká z okna letadla a Noemi říká: „Já jsem slyšela ve zprávách, že je hodně znečištěné moře,“ a Leo vykřikl: „A vidíš nějaké odpadky?“

„Ne,“ odpoví Noemi.

„No tak vidíš,“ volal Leo.

A letěli dál, čím více se blížili, něco v moři viděli. Leo říká: „Co to je v té vodě?“

Dorazili na pláž. Byly tam igelitové pytlíky, plechovky, nebylo kam šlápnout.

„Tati, co budeme dělat?“ ptá se Noemi. Rodiče i děti přemýšlí.

„Musíme domluvit obyvatelům,“ říká tatínek.

Zkusili to. „No, moc to nepomohlo,“ řekla Noemi!

Anička volá: „Chudáci rackové!“

„Tak sestavíme týmy a ty pak postupně uklidíš celou pláž“ navrhl tatínek.

Pustili se do práce, a protože se přidali domorodci, brzy bylo hotovo.

„Tak!“ prohlásil tatínek, „konečně je všechno jak má být.“

„Můžeme si už konečně zaplavat?“ zeptal se Leo.

„Teď už ano,“ řekl tatínek. Tak se vykoukali v moři a šli balit. Letadlo jim za hodinu odlétalo.

„No, moc jsme si nezaplavali, ale zase jsme pomohli zvířátům, rybám i lidem.“ A tak se vrátili spokojeně domů.

ODPADKY

Anděl Jakub, 5. B

Nejvíc mi vadí odpadky. Lidé, kteří vyhazují odpadky, netřídí odpadky a zněčišťují města, jsou „čuňata“.

Podle mě by každý člověk měl třídít odpad, aby za chvíli Země nevy-
padala jako skládka. Měly by se za odhazování odpadků dávat veliké
pokuty. Někteří lidé odvážejí odpadky do lesa, do škarp i do moře.

Chtěl bych, aby se to zlepšilo. Možná by pomohlo častější vyvážení
odpadků. Plánoval bych nějaké besedy o třídění odpadu. Pro zlepšení
situace bych naplánoval výuku už pro mateřské a další školy. Děti by se
názorně naučily, jak správně třídít odpad a mohly by to naučit rodiče
a dospělí. Mohlo by se to zlepšit tímto způsobem.

Zkráceně chci po vás, abyste třídili odpad, všem by nám to pomohlo.

VYMÍRÁNÍ ORGANISMŮ

Karban Matěj, 5. B

Mezi velké problémy patří vymírání určitých druhů zvířat.

Mezi ohrožená zvířata patří i panda velká, která žije pouze na jednom místě v Číně. Proč je panda velká ohrožená a zranitelná? Je to potravní specialista. Živí se jen bambusem. V zajetí je těžké vychovat pandí mláďe. Mají velmi nízkou porodnost. Když by se pandě narodila dvě mláďata, není schopna se o obě starat, stará se pouze o jedno. Kvůli své dietě. Pandy mohou být březí pouze jednou za rok. Je velmi těžké určit, kdy je panda březí. Nemění se jim hladina hormonů. Pandy často stavějí hnízda a chovají se tak, že čekají potomka, a přitom nečekají.

Pandy dokážou strávit jen sedmnáct procent snědeného bambusu. Potřebují velké množství bambusu k přežití. Je to nízkokalorická potrava. Pandy nemohou jíst maso, nemají přizpůsobený trávicí systém.

Mohly by se zařídit chovné stanice, kde by se starali o opuštěná mláďata a hlavně chránit jejich přirozené bambusové území.

ÚKLID

Kopecký Štěpán, 5. B

Je ve městech málo košů a kontejnerů? Myslím si, že ne, ale je hodně neukázněných lidí!

Odpadky můžeme vidět třeba ve křoví, v parku anebo vedle koše. Dokonce i v lese. Když jsme byli v létě na houbách, moc jsme jich nenašli, ale odpadků spousty.

Proč lidé nechtějí mít krásná, čistá města?

Jak to vyřešit? Třeba kamerovým systémem. Všichni „lumpové“ by dostávali tučné pokuty. Nařídil bych jim ještě úklid města.

Co by se mohlo pořídít za vybrané peníze?

Do zámeckého parku krásné květiny a keře. Na dětské hřiště houpačky. Anebo další popelnice!

Snad se jednou všichni naučí udržovat pořádek. Bylo by přeci hezké, žít v takovém městě.

AFRIKA

Šeremeta Aneta, 5. B

Víme, že některé děti i dospělí v Africe a v dalších zemích potřebují jídlo a pití. Jsou hodně hubení a pomalu umírají. Jak tomu zabránit?

Mám několik variant: 1) Dovážet vodu a potravu. 2) Dát jim práci, kozu, krávu, semena rostlin, pak mohou i prodávat přebytky.

Děti nemají kde studovat. Můžeme postavit školy a pomoci všem dětem! Ovšem zdravotnictví také nemají! Musíme přispívat, kupovat a stavět nemocnice.

Musíme udělat a postavit všechno, co nutně potřebují. UNICEF a my jim budeme pomáhat a přispívat. Hlavně se nevzdávat a jít do toho, protože si všichni zasloužíme být šťastní!

DĚTI A MOBILY

Förster Vojtěch, 5. B

Ráno se James probudil a u hlavy mu cinkl mobil. „Jó, píše mi Jack,“ zvolal James.

„Půjdeš dnes ven?“

„Tak jo, v kolik?“

„Tak třeba v pět a vem si mobil, budeme hrát Star Men tři.“

„Ok.“

Odpoledne se chlapci sejdou a hrají. „Jó, dokončil jsem třetí level,“ zvolal Jack.

Najednou k nim přijde skupinka dětí z druhé školy: „Nejdete si zahrát fotbal?“ řekne jeden kluk z druhé školy.

„Nevidíte, že hrajeme na mobilu?“ oboří se na něj James.

„Tak jo, ale počkej za 20 let!“ opáčí kluk z druhé školy. „Pojďte, jdeme,“ řekne ostatním klukům.

Po dvaceti letech: Jamese s Jackem převezli do léčebny a kluci z druhé školy jsou úspěšní zdraví lidé.

Elektroniku můžeme používat, ale ne tak hodně jako James s Jackem.

VÁLKY

Toumi Adam Amir, 5. B

Třetí světová už je v tahu,
prosby o mír už nestojí za snahu,
všude samý tank, všude samá stíhačka,
za chvíli nás rozdrtí jako velká míchačka.
Všechno už jde do háje,
doufám, že se aspoň dostanu do ráje.
Střílí po všem jak bez duší,
no, snad vás to poučí, že:
Mír se udržet musí!

ANOREXIE A BULIMIE, CO S TÍM?

Heryč Adéla, 6 . A

Vím, proč chtějí být holky hubené. Připadají si tlusté, i když to není pravda. Někteří lidé hubnou tím způsobem, že cvičí a provozují různé sporty. Jiní zase tím, že nejí a nepijí. Neuvědomují si však, že tento způsob snižování váhy může dopadnout velmi zle. Některé holky jedí, ale pak jdou a vyzvracejí se nebo si vezmou projímadlo. Nechápu, že mohou skončit v nemocnici nebo ještě hůře.

Vím, že není lehké vyléčit se z anorexie nebo bulimie, protože jsem si tím sama prošla. Lepší je cvičit a jíst, protože zdraví je cennější než postava. Pamatujte si, že nezáleží, jakou máte postavu nebo jak vypadáte, ale záleží na tom, jaký jste člověk.

UŽ DOST...

Denisa Filipová, 6. A

Jdu si po městě, a co nevidím? Partičku, která mlátí a ponižuje nějakého chlapce. Opravdu mi je toho kluka líto.

Druhý den jsem toho chlapce potkala. Pozdravila jsem ho a zeptala se: „Ahoj, jak se jmenuješ?“ „Alex,“ řekl mi. „Hele, můžu se tě na něco zeptat?“ ptala jsem se ho. „Ano můžeš.“ „Proč tě ta děcka včera mlátila?“ „No, víš, oni mě nemají rádi, protože nejsem jako oni, nekouřím a nepiju alkohol,“ řekl mi a já jsem se vyptávala dál. „A rodiče o tom ví?“ „Nemám rodiče,“ řekl mi. A v tu chvíli se mi chtělo hrozně brečet. Alex se mě zeptal: „A ty se jmenuješ jak?“ „Maruška“, řekla jsem. Začali jsme si povídat.

O týden později jsme znovu potkali tu partičku. Opět někoho mlátili. Tak jsme tam s Alexem běželi a řekli jsme: „Nechte toho!“ Otočili se na nás a zařvali: „Vypadněte, nebo to stejný uděláme s vámi!“ S Alexem jsme raději odešli a poté jsme se zamysleli: Co s tím? Co s tím budeme dělat?

JAK SE ZBAVIT ZÁVISLOSTI

Vojtěch Měšťánek, 6. A

Co s tím, když má člověk závislost
a neví kudy kam?

Všechna předsevzetí zbavit se jí,
jsou fuč, jsou tatam.

Pevná vůle a odhodlání chtějí
to by mělo postačit.

Avšak i někdy to je málo,
není to snadné, jak se zdálo.

Jednou, za X let
bude jiný ten náš svět. Určitě!

ŠIKANA, CO S TÍM?

Anna Flekalová, 6. A.

Na školách se v dnešní době vyskytuje šikana mezi spolužáky. Šikana většinou začíná přes sociální sítě jako je instagram, facebook nebo snapchat, kde se žáci začínou vzájemně urážet. Ten psychicky silnější si získá více spoluhráčů, zato ten druhý, se psychicky zhroutí. Oběť se bojí někomu svěřit, aby jí agresoři něco neudělali.

Radím vám, abyste si do telefonů, tabletů a počítačů nestahovali žádné sociální sítě, mohlo by se vám to šeredně vymstít. Také vám radím, kdybyste se stali oběťmi nebo svědky šikany, ihned to oznamte učiteli nebo rodičům. V opačném případě může problém narůst do obrovských rozměrů.

ZNEČIŠTĚNÍ

Martin Štichauer, 6.A

Za znečištění považujeme všechno, co ve velkém množství vážně poškozuje přírodu a lidi. Nejhorší způsob znečištění jsou chemikálie vypouštěné do půdy, vody a ovzduší.

Ozonová díra

Ozon je vrstva kyslíku chránící Zemi před nebezpečným ultrafialovým (UV) světlem, které pochází ze Slunce. V 80. letech bylo do atmosféry vypuštěno příliš mnoho freonu, který ztenčil ozon hlavně na pólech. Používání freonu je dnes už zakázáno a ozonové díry se zmenšují.

Skleníkový efekt

„Skleníkové plyny“ (vodní pára, oxid uhličitý, metan a jiné) v atmosféře zabraňují unikání tepla do vesmíru. Kdyby tento efekt nebyl, byla by průměrná teplota na Zemi pod bodem mrazu. Ale činností průmyslu a spalováním hnědého uhlí se zvyšuje přítomnost skleníkových plynů až příliš. Kvůli tomu roste teplota na Zemi, a to způsobuje extrémní výkyvy počasí (záplavy a sucha). Tento problém je již dlouhodobý a stále nevyřešený.

Kyselý déšť

Déšť je vždy trochu kyselý. Je to proto, že se v kapkách deště rozpouští oxid uhličitý. Do atmosféry je hlavně průmyslem vypouštěn oxid síry a dusíku. I tyto látky se dostávají do deště a po dopadu na zem vážně poškozují lesy a vodní toky. V továrnách jsou teď filtry, které oxid síry a dusíku dokážou zachytit.

KYBERŠIKANA

Vladimír Klouda, 6. A

Jednou v pátek po matematice šla Anežka po chodbě a potkala Katku s Bárou. Bára koukala do telefonu a napsala Anežce: „Co ty, socko, viděla jsem tě dnes na chodbě ve škole a tvoje mikina je asi z popelnice. Nemáš ani na to, aby sis ji vyprala, ty špíno.“ Po příchodu domů si Anežka zprávu přečetla a rozbřečela se. Když přišla v pondělí do školy, všichni se jí smáli a nikdo se jí nezastal, tak utekla a celý den se toulala po ne-dalekém lese, kde se ztratila. Nechtěla už nikoho vidět.

A proto, když se vám něco podobného stane, řekněte to dospělému a neřešte to jako Anežka, může to být nebezpečné.

ŠIKANA

Jan Čekal, 6. B

Šikana je, když člověk dělá něco zlého druhému člověku. Se šikanou se můžeme setkat například ve škole. Žák nebo žáci berou jinému žákovi jeho věci nebo mu ubližují slovně, či fyzicky. Mohou se mu posmívat a dělat mu naschvály. Ten, kdo je šikanován, by si to neměl nechat líbit a měl by to řešit. Nejlepším řešením je zajít za učitelem a rodiči. Žák by se měl se vším svěřit a nic nezatajovat, aby se problém začal řešit a šikaně tak bylo zabráněno.

Když vidíme, že je někdo šikanován, tak mu pomůžeme tím, že se ho bud' zastaneme, nebo to půjdeme říct dospělé osobě. Nesmíme být lhodstojní.

Šikana může být i na pracovišti. Člověk na vedoucí pozici může šikanovat člověka na nižší pozici tím, že ho bude slovně urážet, pomlouvát a záměrně mu práci komplikovat. Pracovník by se měl bránit a nenechat si to líbit. Měl by zajít za vedením a říct, co se mu děje. Pokud by mu nikdo nepomohl, měl by skončit a najít si novou práci.

Člověk by se nikdy neměl nechat šikanovat!!!

NEDOSTATEK VODY

Hudík Dominik, 6. B

Nedostatek vody,
hodí tě do nepohody.

Už je vody málo,
méně, než by se zdálo.

Bůh už vodu nedává,
lidem radši nadává.

A proto to říkám vám,
ať nešetřím vodou sám.

Šetřete vodou taky.
Až připlují mraky,

naprší a voda bude,
neplýtvejme, ať nám zbude.

CO S ODPADKY?

Jakub Janata, 6. B

Dnešní svět je plný odpadků. Lidé jich denně vyprodukují spoustu. V našem každodenním životě vyhazujeme do koše nebo do popelnice plno věcí. Odpad musíme třídit. Někdy je to těžké, ale stojí to za to. Můžeme také pomoci při různých brigádách tak, že budeme chodit s pytlkem a sbírat odpadky ze země. Kdybychom neuklízeli, tak by tu byly hromady odpadků a zápach. Země by byla jedna velká skládka. Kvůli odpadkům umírají i zvířata. Vlezou si třeba do plechovky, která jim voní, a zaseknou se v ní. A co všechno považujeme za odpadky? Obaly od potravin, zbytky ovoce a zeleniny, použité papíry nebo třeba prázdné baterie. Odpadem se ale stane i stará rozbitá televize nebo lednice. Věci, které nepotřebujeme, můžeme darovat na dobrou věc. Na baterky a elektroniku jsou speciální kontejnery, které vlastní společnost, která je prodá a peníze dá postiženým lidem. Zbytky ovoce a zeleniny můžeme dávat na kompost, který později použijeme třeba na zahrádce. Na staré hračky a oblečení existují speciální kontejnery a ze starých pet lahví se dá vyrobit třeba nové oblečení. Pokud se o naši Zemi nebudeme starat, tak jednou všichni budeme žít v jedné velké popelnici.

CO S TÍM?

Jaroslav Přenosil, 6.B

Položil jsem si otázku, jak nakládat s odpady. Připadá mi to jako závažný problém současnosti. Sklárky jsou totiž přeplněné. Množství odpadu v domácnostech narůstá. Lidé nedostatečně třídí a nechovají se ekologicky.

Přemýšlel jsem, jak by naše rodina mohla lépe zacházet se svými odpady. Kromě toho, že třídíme odpad, můžeme kupovat pouze čerstvou zeleninu. Můžeme si ji v obchodě prohlédnout, protože není zabalená. Tím se ušetří obal. Nákup můžeme uložit do plátěné tašky.

Naše rodina upřednostňuje vodu z kohoutku před vodou balenou. Voda z kohoutku je pravidelně kontrolována. Voda v plastových lahvích není čerstvá. Může v nich být i několik měsíců. Navíc netaháme balíky s lahvemi a ušetříme. Nezatěžujeme přírodu lahvemi.

Dále si myslím, že můžeme lépe zacházet se svými věcmi. Můžeme se už v obchodě rozhodnout, zda danou věc skutečně potřebujeme. Zda by si ji nešlo pouze vypůjčit (např. sportovní vybavení). Myslím si, že můžeme své věci častěji nechávat opravit. V každém městě je opravna oděvů a obuvi.

Oblečení, které nepotřebujeme, nemusíme hned vyhodit. Lze ho také věnovat na charitu.

U svého malého bratra častěji vidím hračky dřevěné. Jsou ekologičtější a navíc zdravotně nezávadné.

Můj malý bratr potřebuje plenky. Můžeme používat plenky látkové. Jsou šetrnější k pokožce a dají se používat opakovaně.

Myslím si, že i těmito zásadami můžeme přispět ke zlepšení životního prostředí.

CO S ODPADEM?

Vosáhlová Natálie, 6.B

Třídění odpadu znamená, že jednotlivé druhy odpadů třídíme odděle- ně od ostatních. Rozlišujeme papír, sklo, plasty. Také třídíme nápojové kartony a bio odpad.

Papír patří do modrého kontejneru, do kterého je možné vhadzovat např. noviny, časopisy, knihy, karton, lepenku. Nevhadzujeme mokrý a znečištěný papír. Do zeleného kontejneru na sklo vhadzujeme nevrat- né láhve od nápojů, skleněné střepy a tabulové sklo. Nepatří sem kera- mika, porcelán, žárovky a zářivky. Stlačené PET lahve, fólie a sáčky patří do žlutého kontejneru, který je určen na plasty. Nevhadzujeme do něj např. gumu, molitan, linolea, PVC a pneumatiky.

Roztříděné plasty odveze popelářské auto do spaloven, kde se taví a z roztaveného materiálu se vyrábí zahradní nábytek, kryty, izolace nebo plastové tašky. Papír se odváží do papíren, kde nejprve papír roz- drtí a poté z něj vyrobí nový papír.

Recyklace odpadů se každoročně zvyšuje. V České republice se nachází více než 307 000 barevných nádob na třídění odpadu. Čím více bude- me odpad třídít, tím více ulevíme naší planetě.

PŘÍBĚH ORANGUTANA HUGA

Kateřina Fuchsová, 6. B

Narodil jsem se v pralesě na ostrově Borneo. Měl jsem tu celou rodinu a mnoho přátel. Bylo to tu hezké. Pak ale přišli nějací lidé a začali prales postupně kácet, vysazovat tu olejové palmy a vyrábět z nich produkty, jako třeba Nutellu, smažené brambůrky nebo i rtěnky, zkrátka věci, které nutně nepotřebují. Kvůli tomu jsem se musel odstěhovat.

Šel jsem hodně dlouho, než jsem našel další prales. Našel jsem si tu několik nových přátel. Spokojeně jsem tu žil dvanáct let, než i sem přišli lidé, kteří mě znovu vyhnali.

Poté jsem velice dlouho nemohl najít další prales. Bylo to se mnou moc špatné. Už jsem pomalu nemohl chodit. Měl jsem ale štěstí. Našli mě hodní lidé, kteří mě přemístili na záchranou stanici o několik desítek kilometrů dál. Cesta byla dlouhá a únavou jsem usnul. Zdálo se mi, jak mi babička vyprávěla o tom, jak vypadal můj rodný prales za jejího mládí. „Za mého mládí byl prales daleko větší, než je nyní. Vládl tu orangutan Ritchie. Všichni ho měli rádi a měli z něj respekt. Pár let po jeho smrti ses narodil ty...“

Probudil jsem se v záchrané stanici pro orangutany. Kolem mě stál hlouček lidí, kteří se o mě začali starat. Dávali mi potravu, ošetřovali zranění, a když už mi bylo lépe, vypustili mě do pěkného chráněného parku. Přesto stále toužím po opravdové džungli.

Kvůli kácení pralesů umírá mnoho orangutanů. Co s tím? Podle mě by pomohlo, kdyby se v každé zemi využívala pole, která se nevyužívají. Na pole, kde se dnes pěstuje žlutá řepka na biopaliva, bych zasal slunečnici nebo řepku na výrobu oleje. Stejným způsobem bych využil i pole, která jsou plná solárních panelů. Cenu palmového oleje bych zvýšil tak, aby se pěstování olejnatých plodin v jednotlivých zemích vyplatilo. Naše země by pak zůstala taková, jak si ji pamatovala moje babička.

VODY NENÍ VŠUDE DOST

Adam Král, 7. A

Vody není všude dost.
Postavil bych velký most,
přes který by se jezdilo
a dostatek vody vozilo.

Někteří vodou splachují,
Jiní zas o ni bojují.
Rád bych ten problém odstranil,
ale sám bych na to nestačil.

Voda u nás málo stojí,
stačí otočit kohoutkem.
Jinde pro ni dálku chodí
s velikým kanistrem.

Telefony v těch zemích neznají,
na moderní technologie nemají.
Kdybychom byli více snaživí,
nebyl by svět tak ošklivý.

CO S NAŠIMI ODPADY

Anna Marie Drobková, 7. A

Papír, to jsou věci,
dáme na recyklaci,
ušetříme naše lesy.

Plasty pěkně vytrídíme.
Vyčistíme přírodu,
zkrátíme čas rozpadu.

Plechovky dáme do plechu,
nebudou dělat neplechu.

Slupky, tráva, do kompostu.
Nakrmí tam žížaly
pak zahrádku pohnoují.

Všechno má své místo.
Ať je kolem čisto!

SVĚTOVÝ PROBLÉM S VODOU

Jan Trpišovský, 7. A

Voda není jen sloučenina,
co daroval nám svět.
Je to vzácná tekutina,
bez ní by skončil život hned.

My si vody nevážíme,
protože jí máme dost.
Ale brzy doplatíme
na svou lehkomyšlnost.

V Africe už tohle znají
všude samé pouště,
proto vodou neplývají
a váží si deště.

Děšť chytají do nádrží,
všude staví přehrady.
Sucho se pak lépe snáší,
když voda šplouchá za zády.

Vezměme si z toho příklad,
zdržme vodu v krajině.
Važme si jí, je to poklad,
bez ní všechno zahyne.

CO S TÍM?

Jantač Tadeáš, 7. A

Co s tím je otázka všech lidí,
kteří svět trochu jinak vidí.
Jen tak přeci chodit po planetě,
není ničemu prospěšné.

Tak třeba odpad v přírodě,
je nebezpečí veliké.
Proto jej tam nenoste,
radši ho doma vyřídíte.

Nestěhujte se do velkých měst,
kdo obstará potraviny? Otázka jest!
Vody nám pořád ubývá,
umře myš, kočka i nelida.

Boje o území v Africe,
trápí kontinent velice.
Země tam zaostávají,
Lidé odtud utíkají.

Přátelé, i vy co mě neznáte,
prosím k srdci si vezměte.
Šetřete matičku Zemi,
bez ní budoucnost není.

UCPANÁ DÁLNICE

Matěj Šimek, 7. A.

„Ach jo, tak jsem myslel, že už budu doma.“ Je pátek odpoledne, sedím v autě, a spolu s rodiči čekám, až se rozjede ta kolona před námi na dálnici D1. Už tady stojíme hodinu. Někdo tam vpředu dostal smyk a jeho auto se převrátilo na kapotu. Právě v rádiu hlásí, že odklizení automobilu ještě potrvá hodinu a půl. To si ještě počkáme. V tom vidím, jak vystupují dva kluci z auta, nesou si fotbalový míč a začínají si kopat. Vystoupím proto také a přidám se k nim.

Mezitím se zamýšlím. Kdyby nebylo na světě tak mnoho vozidel a každý rok by se jich tolik nevyrábělo, netvořily by se tak dlouhé kolony a také ovzduší by bylo čistší. Tím pádem by se nám lépe dýchalo. Také naše planeta by se tolik neoteplovala. A díky neukázněným řidičům, kteří způsobují dopravní nehody, tu teď musím čekat, než odklidí zbytky rozbitých aut.

Ten blondatý kluk, se kterým si kopu, právě kopl míč na střechu červeného auta. Řidič byl trochu rozzlobený, ale míč nám vrátil. Kolik je vůbec těchto řidičů bez spolujezdců? Rozhlédnu se kolem a vidím, že nejméně v devíti autech z deseti sedí pouze jeden člověk.

Z jednoho auta vystoupí další chlapec a přidává se k nám. Kopeme si všichni spolu. Myslím, že kdyby více aut jezdilo na elektrický pohon, asi bychom tolik neznečišťovali životní prostředí. Nikde by to nepáchlo tak odporně, jak to cítím právě teď.

Také by se v naší republice mohl rozšířit CarSharing. Tento projekt spočívající ve sdílení aut by zmenšil počet aut na naší planetě. Jednou jsem v rádiu slyšel, že toto sdílení aut už zavedli ve Švédsku. Důsledkem toho je, že žádný z lidí nevlastní automobil. Oni totiž automobily sdílejí. V příslušné aplikaci na svém mobilu vyhledají polohu nejbližšího volného auta a prostě si ho vypůjčí. Samozřejmě za peníze, protože nic není zdarma a to ani ve Švédsku.

Náhle jsem si všiml, že se kolona začíná rozjíždět. Všichni utíkáme ke svým autům a nasedáme do nich. Je to pěkný zmatek. Ale vypadá to, že do večera budeme doma.

CO S TÍM

Ondřej Melcr, 7. A

Těžká jsou to slova k zamyšlení,
když na světě už skoro nic dobrého není.

Země sténá, Země pláče
a já jsem pouze malé práče na to,
abych pomoci jí mohl,
na to, abych sám tu něco zmohl.

Zvířata hynou, lesů i vod ubývá,
veškeré bohatství naší země
se pro peníze dobývá.

CO S TÍM???

Třeba by stačilo se pouze trochu uskromnit,
nemít tolik zbytečných věcí,
neplýtvat přírodním bohatstvím
a zemi hned by bylo líp.

Ne jenom někdo,
ale všichni by museli ubrat ze svého chtění,
jiná cesta v tomto případě už asi není.

CO S TÍM?

Michaela Studecká, 7. A

Přemýšleli jste někdy nad tím, co se může stát s odpadem kolem nás, když ho nebudeme dávat tam, kam patří?

To se pak jednou ráno probudíte, půjdete do školy, a když budete chtít vyjít ven, nepůjdou otevřít dveře. A proč? Protože máte ve dveřích zaseknutou konzervu. Když vyjdete ven, tak všude kolem je odpad, na chodníku, v parku, na ulici, prostě všude. Nikde nevidíte krásnou čistou přírodu. Necítíte příjemný vzduch po ránu. NE! Cítíte jen pach od konzervy nebo od nedojedených čínských nudlů, které se válí na chodníku a jsou tam rozplácené jak sliz.

Kdo za to může? Líní a nepořádní lidé. Jdou, vyhodí obal od sušenky na zem. Nezajímá je, že o 10 metrů dál je koš. A když si všimnou koše, už jim přijde zbytečné se vracet a jdou dál. Takhle to udělají všichni a postupně je z toho hromada. Jistě by vám nebylo příjemné, kdybyste šli po ulici, koukali do telefonu a najednou by se vám na obličej připlácl igelitový pytlík. Mně by to teda vadilo.

Tak proč ty odpadky neházet rovnou do koše?! To je to tak těžké? Vzít ten obal od tatranky a hodit ho do koše, místo do trávy nebo prostě na zem? A i kdyby byl koš plný, popones si svůj odpad k dalšímu koši. Všichni chceme čistou, zdravou, krásnou a vonící přírodu.

CO S TÍM?

Barbora Novotná, 7. A

Je spousta témat, která se musí řešit, a nad kterými by se dal prosedět celý večer. Například rasismus, teroristi, globální oteplování, politika, zabíjení chráněných druhů zvířat, ničení pralesů, nedostatek pitné vody...

Dlouho jsem se rozmýšlela, o čem budu psát, a pak mě napadl problém, který mi vážně vadí, kouření. Dohromady na světě kouří 28,5% lidí, což je podle mě zlé. V průměru každý čtvrtý člověk kouří. Z 28,5 % jsou 15 % ženy a 42% muži. Zkusme se zamyslet nad tím, že žebrák, který si konečně našel 100 Kč, místo toho, aby si koupil nějaké jídlo, koupí cigarety. A když ten balíček vykouří, tak zase nemá nic. Nebo chudá matka dětí místo toho, aby jim koupila co potřebují (hračky, věci do školy, malířské potřeby...), tak si koupí cigarety a ještě je vykouří před dětmi, čímž jim ničí plíce, protože to ty děti musí dýchat.

Kouření je pro mě jedna z nejhorších věcí. Mě stačí ucítit kouř z cigarety a začne se mi točit a bolet hlava, začne mi být hrozně špatně, a to všechno jenom kvůli jedné cigaretě. Jediný způsob, jak by se tato situace dala vyřešit, by bylo to, že by se cigarety přestaly vyrábět.

Potom by mě zajímalo, jestli by se po té hromadě mrtvých lidí (kteří umřou, protože neměli cigaretu), po té hromadě zabavených cigaret (které by se začaly pašovat a doma vyrábět), jestli by se přestalo kouřit.

JSEM JINÁ

Graciána Dančová, 7. A

Jsem jiná.
Když sem malá byla,
Nic sem nevěděla.
Dobrá kamarádka jsem měla.

Když sem do školy nastoupila,
Smáli se mi, že jsem jiná.
Když jsem to mámě říkala,
objala mě a plakala.

Když jsem časem dospěla,
všemu jsem porozuměla.
Nezáleží na tom,
jestli jsi černá nebo bílá,
ale na tom, čím jsi a kdo si.

CO S TÍM?

Karbanová Jana, 7. A

Homofobie. Mnozí to považují za neustále dokonale omílané téma, ovšem musíme si přiznat, že je bohužel opravdu stále aktuální. Homosexuálové, bisexuálové, asexuálové – všichni z nich tu s námi jsou již dlouho, stovky, ne-li tisíce let, přesto jsou stále spoustou lidí odsuzováni, neboť „nejsou normální“. A to jen proto, že příroda udala, že potomka jsou schopni splodit pouze dva jedinci rozdílného pohlaví, ne dva jedinci, jejichž pohlaví je stejné. Některým to možná bude znít hloupě, ale i to je důvod, proč stále spousta obyvatel není schopna přijmout lásku mezi dvěma chlapci či dvěma dívkami.

Ať už si to vezmete k srdci nebo ne, homofobie je téměř totéž, co rasismus, ovšem neodsuzujete lidi pro jejich barvu pleti či původ, nýbrž pro jejich sexuální orientaci. Stejně jako si nevybíráte svůj vzhled, nemůžete si vybrat ani svoji sexualitu. I když takovým jedincům, kteří budou hrdě a tvrdohlavě prohlašovat, že si to ten člověk zavinil sám, se jen tak nevyhnete.

Co s tím? To už je složitější. Vezmeme-li v potaz, že nejrozšířenějším náboženstvím světa je křesťanství a většina křesťanů cokoli jiného než heterosexuální sexualitu zatracuje, je zcela nemožné homofobii ze světa zcela vyhladit. Musím ale upozornit na to, že i křesťanství je v každých končinách světa jiné, tudíž neházejme všechny věřící do jednoho pytle – každý se k těmto věcem staví jinak.

Tak či onak bychom měli o tomto tématu hovořit více s dětmi, aby si byly vědomy toho, že něco takového existuje a JE to normální. Především bychom se měli pokusit dětem vysvětlit, že slova jako gay, homouš či buzerant, by opravdu neměla nahrazovat nadávky, vulgarismy, urážky. Přiznejme si, že minimálně jednou denně zaslechneme, jak se někdo někomu posmívá stylem: „Vypadáš jak teplej!“ A co, že vypadá jak „teplej“? I kdyby opravdu tak vypadal, nedej pánbůh teplej dokonce i byl, co s tím někdo jiný nadělá? Nic. Nic, protože je to absolutně normální

a v pořádku. V mnoha státech je již povolené registrované partnerství, což je z mého pohledu také velký krok dopředu. Opravdu doufám, že registrované partnerství se jednoho dne stane zcela běžnou záležitostí.

Na co bych ještě chtěla poukázat, to je adopce dětí. Ano, davy lidí jsou proti – ostatně, když si malé děvčátko adoptuje pár gayů, kdo bude maminka a kdo tatínek? Mně to opět nepřipadá jako nějaký zásadní problém, už tak má každá dnešní rodina stanovená svá vlastní pravidla, tudíž toto by se mohlo domluvit přímo s daným dětským domovem a následně by si to musel rozvrhnout onen pár, který se rozhodne dítěte ujmout. Adopce dětí by rozhodně také mohla napomoci tomu, aby homosexuálové byli více rovni heterosexuálům. Zavedla bych zákon, jenž by zakazoval ponižování a urážení kvůli sexuální orientaci.

A k závěru: prosím vás, když se vám kamarádka svěří, že je lesba, a vy sama jste dívka, opravdu to neznamena, že vás miluje nebo že vás chce okamžitě znásilnit. Když je chlapec heterosexuální, znamená to snad, že chce mít co dočinění s každou dívkou ve svém okolí?

BIOODPAD

Nikola Šerá, 7. B

Máme tu pár sousedů,
co sekají zahradu.
Hrabou listí od stromů,
až maj velkou hromadu.

„Tento odpad uklidíme,
do popelnic zelených,
na to přímo dělaných.“

My to ale neděláme.
Máme velkou zahradu.
na ní kompot vertikální,
tam to všechno nahrabu.

Na jaře pak čerstvý kompost
na záhony rozvezu.
Příroda má ze mě radost,
že jí takhle pomáhám.
Za odměnu dá mi potom rajčátka i tulipán.

Když všechen ten bioodpad,
do půdy zas vrátíme,
poroste nám potom všechno
jako ještě nikdy ne!!

ODPADKY, VŠUDE KAM SE PODÍVÁŠ

Václav Vilímovský, 7. B

Už ve středověku se lidé museli zabývat otázkou, kam s odpady. I když tenkrát to moc neřešili. Odpadky, včetně fekálií, házeli z oken na ulici, kanály ve městech byly plné páchnoucí vody a není divu, že v takovémto prostředí se dobře šířil mor a další nemoci.

Ale nyní už jsme snad na tom lépe než ve středověku a měli bychom si uvědomit, že správné nakládání s odpady různého druhu nám umožní jejich zpětné využití, pomůže přírodě a také uspoří spoustu peněz. Nechápu, že je někdo schopen vyhodit pytel s odpadky do škarpy u silnice nebo hodit starý dosloužilý spotřebič do lesa. To odpovídá tomu házení odpadků z oken ve středověku a takoví lidé by se měli zamyslet nad svou inteligencí.

Myslím si, že systém třídění odpadu je u nás dobrý, popelnice na tříděný odpad jsou na každém rohu, jen by bylo dobré, kdyby se lidé naučili odpad více třídit. Také by bylo dobré snažit se omezit nadměrné užívání plastů, které zatěžují životní prostředí. Jako obalový materiál by se mohl více používat papír, který jde dobře recyklovat. Plastové lahve by mohly být vratné, aby se potom mohly znovu využít. Omezit by se také mělo plýtvání jídlem a pitnou vodou. Je například zbytečné splachovat záchod nebo zalévat zahrádku pitnou vodou, které je v některých oblastech již nyní nedostatek.

Každý z nás by se měl sám nad sebou zamyslet, zda se chce chovat jako moderní člověk nebo středověký primitiv, abychom brzy nedospěli do stavu, že se odpadky budou válet všude, kam se člověk podívá. Mohlo by se nám to pěkně vymstít. Příroda není nezničitelná!

A CO DÁL?

Tereza Filipová, 8. A

Když jsem byla malé děvčátko,
chtěla jsem mít svoje štěňátko.
Jednou přišel děda k nám:
„Podívej, co tady mám.“

K dědovi teď chodím denně,
vždyť je to i moje štěně.
Chodili jsme spolu ven,
opravdu snad každý den.

Ze štěněte už je pes,
zná už louky, pole, les.
Chce si ale pořád hrát,
je to můj „nej“ kamarád.

A tak jsme si spolu hráli,
někdy taky u sebe spali.
Míčky, klacek, tahadlo,
vždycky někam zapadlo.

Když jsem vešla do ulice,
chvátala jsem co nejvíce.
Celou dobu na mě štěkal,
každý den tu na mě čekal.

Roky jdou a čas běží,
můj pes teď už chodí stěží.
V únoru byl velký mráz,
já u brány stojím zas.

Nikdo však tu neštěká,
nikdo na mě nečeká.
Na prsou mám divný tlak,
na vodítku prázdný hák.

Děda tady sedí sám:
„Smutnou zprávu, holka, mám.
V životě se všechno mění,
nikdo tady věčně není.
Už to nedal, už to vzdal,
Pán Bůh si ho k sobě vzal.“

A tak sedíme tu spolu,
děda i já oči dolů,
v srdci bolest, v duši žal,
ted' poradte – a co dál?

Ze Zruče až do Prahy
metro se hned postaví.

VODA NAD ZLATO

Losinecká Tereza, 8. A

Voda je pro nás nezbytná. Každý den ji potřebujeme. Na pití, na praní, každodenní hygienu, zalévání,...

Vypadá to, že je vody všude dost, ale jsou na světě místa, kde je vody nedostatek. Kde je velké sucho, lidé i zvířata zde trpí žízní, lidé nemohou pěstovat žádné plodiny pro svou obživu.

Někdy lidé vodou příliš plýtvají, neváží si jí a považují vodu za samozřejmost, zatímco někde je voda vzácná a drahá. Dokážete si představit jeden den bez vody? Neumyjete se, nespláchnete toaletu, neuvaříte si čaj ani kávu, neuvaříte si oběd, neumyjete nádobí ani si neumyjete auto a nezalijete zahrádku. Bez vody prakticky nelze žít.

Někteří lidé z chudých zemí musí dokonce pro vodu chodit až několik hodin, nebo za ni draze zaplatit pouličním prodavačům. Kvalita vody je i často velmi nízká a to se pak může odrazit na zdravotním stavu lidí. Lidé umírají žízní i na infekce z vody. V oblastech sucha je velmi neúrodná půda a lidé se zde nemohou živit pěstováním obilovin, ovoce, zeleniny a vlastně veškerých plodin.

Jelikož voda ze světa ubývá i oteplováním a táním ledovců, měli bychom si vody začít vážit, neplýtvat s ní a nebrat ji jako samozřejmost. Voda je totiž nad zlato!

ODPAD

Pinsner Pavel, 8. A

Odpad náš svět trápí už mnoho staletí. Také se už dlouho snažíme tento problém vyřešit, ale zatím jsme přišli jen na to, jak při jeho likvidaci neničit tolik životní prostředí.

Já si myslím, že věc je velice prostá. Stačí jen počkat pár desetiletí a budeme schopni vytvořit vesmírné lodě, které nebudou tak finančně náročné na výrobu. Na planetách, na kterých není možný život, postavíme spalovny odpadu, kam bychom odpad z naší planety odváželi a pálili ho tam.

Myslím si, že to je jedno z nejlepších řešení problému našeho světa. Samozřejmě to potrvá několik desetiletí, než se toto podaří zrealizovat, pokud vůbec, ale myslím si, že by to možné bylo.

CO S TÍM?

Jan Burian, 8. B

Byl pátek. Ve škole zazvonilo na poslední hodinu a do dveří vešla paní učitelka. Zadala žákům domácí úkol, ve kterém se měli zabývat tématy, jako jsou mezilidské vztahy, přírodní problémy a další situace. Hlavní otázkou těchto témat byla věta: „Co s tím?“ Petr a Pavel se na sebe podívali a zamysleli se.

V sobotu dopoledne se společně s Pavlovým tatínkem a jejich psem Rexem vydali na procházku do lesa. Viděli spoustu lesních zvířat, například zajíce a srny, která doprovázela jejich mláďata. Najednou Pavel uslyšel kňučení. Popoběhli, aby zjistili, co se děje.

Spatřili černou skládku. Byla to hromada různých odpadků, starého nábytku a železa. Právě v tom uvízl Pavlův Rex a bolestně vyl. Snažili se mu co nejrychleji pomoci. Když se Rex konečně vymotal ze spárů železa, Pavlův tatínek byl velice rozzlobený. Všichni společně přemýšleli, co s tím. Nakonec se rozhodli, že upozorní na černou skládku policii.

Policisté poděkovali za oznámení a předali tento případ hasičům, kteří se postarali o likvidaci skládky. Všichni byli moc rádi, že se nikomu nic nestalo a že udělali dobrý skutek pro zvířata, les a obecně pro naši zemi, protože černé skládky ničí přírodu, ovzduší a v neposlední řadě ohrožují zvířata a lidi.

Oba kluci hned v pondělí ráno běželi za paní učitelkou s příběhem, který na vlastní kůži zažili. Paní učitelka měla radost a pochválila je za jejich řešení.

CO S TÍM?

Dubják Ondřej, 8. B

Co se děje na tom světě,
jde to popsat v jedné větě?
Všeho máme hromadu,
přibývá nám odpadu.

Odpad bychom třídit měli,
kdo to dělá, ten je skvělý.
Odměna ho nemine,
příroda se rozvine.

Papír, plasty, sklenice,
druhů máme tisíce.
Všechno má své vlastní místo,
ať tu máme pěkně čisto.

Žlutá, modrá, zelená,
to snad, doufám, každý zná.
Hodně malých dětí ví,
kam odpadky vyhodí.

Další super vychytávka,
obnovovat věci, zkrátka.
Je to proces recyklace,
nevidím to krátkozrace.

Když se všichni zasažíme,
planetu snad oživíme.
Proto prosím přátelé,
třídte odpad vesele!

CO S TÍM?

Edrová Eliška, 8. B

Pod otázkou „co s tím?“ si každý představí problém, který bychom mohli nějakým způsobem vyřešit či ovlivnit. Největším problémem, podle mě, je přelidnění a s tím související globální oteplování.

Příčinou globálního oteplování je skleníkový efekt či skleníkové plyny. Skleníkové plyny způsobují zvýšení teploty až o cca 33°C. Mezi hlavní skleníkové plyny patří vodní pára, oxid uhličitý a ozon. Slunce není příčinou klimatických změn. Pozorování teplot v atmosférických vrstvách ukazuje, že skleníkové plyny způsobují ohřívání dolních vrstev, ale i ochlazování vrchních vrstev. Při globálním oteplování roztávají ledovce, Arktida i Antarktida. To způsobuje, mimo jiné, i výrazné zvýšení mořské hladiny. Takže ostrovy nebo státy na úrovni moře budou pravděpodobně za sto let zatopeny. Samozřejmě lidé z těchto rizikových oblastí utíkají do vnitrozemí.

V současnosti se lidstvo snaží více využívat alternativní zdroje energie, aby se omezilo spalování uhlí a výrobků z ropy, zabránilo se zrychlování globálního oteplování a z důvodu ochrany životního prostředí. Lidé sestrojili automobil poháněný solární energií. Dále bych navrhla filtry na všechny komíny a výfuky, protože odtud jde většina oxidu uhličitého, který je příčinou skleníkového efektu.

DNEŠNÍ PROBLÉMY

Filipová Barbora, 8. B

Zamysleli jste se někdy nad tím, co se děje nebo bude dít s naší planetou? Jak už ekologicky, v přírodě, tak i ve společnosti? Vše se mění a spěje k horšímu.

Lidé si ničeho neváží a hlavně ne přírody, která je pro nás velmi důležitá. Znečišťují ji, ale hlavně odhazují všude odpadky. V dnešní době je poměrně velké množství skládek a továren a to není nic dobré pro přírodu, ani pro naše prostředí. Ale pak tu jsou i problémy, jako je nedostatek vody, což znamená sucho, nedostatek potravin. Hladomor. Tento problém je hlavně v Africe. My máme vše, na co si ukážeme, ale ničeho si nevážíme. Jak se ale říká: „Co by za to daly děti v Africe...“

Dalším velkým problémem, který se stále řeší, jsou migranti. Velké množství lidí z Islámu utíká ze svého státu. Dokážete si představit, že byste třeba ráno chodili do školy a potkávali davy migrantů? Já asi ne.

Ale teď ještě ke společnosti. V dnešní době je tolik pomluv, lží a podrazů. A už jsme zase u toho slova. Nevážíme si už ani kamarádů a lidí, kteří nám jsou tak blízcí. Každý jen řeší, kdo má a kdo nemá značkové oblečení, iPhone, ale každý je jiný, každý má jiné podmínky, tak si nezávidme! Měli bychom si sebe vážit, vážit si každého dne, každé hodiny, minuty, vteřiny, protože nikdy nevíme, co se nám přihodí.

Co když spadne meteor? Nebo na nás někdo zaútočí? Kolik bude stát máslo a vejčička za 5 let? Kolik robotů tady bude za 100 let? Na tyto otázky nikdo odpovědět nedokáže. Ale na jednu dokáží odpovědět všichni. Zkuste se zamyslet nad tím, jestli děláte vše pro to, aby bylo naše prostředí čisté. Ani já ne. **VAŽME SI PŘÍRODY, VAŽME SI LIDÍ, ALE HLAVNĚ... VAŽME SI SEBE!!!**

CO S TÍM?

Chmelová Michaela, 8. B

Každý z nás se určitě alespoň jednou zamyslel nad tím, jak bude vypadat svět za pár let, protože svět se doslova ničí!

Nikdo z nás neví, co se stane za rok, měsíc, týden, den, hodinu nebo vteřinu. Všichni víme, že války už byly. Tak proč ne teď? Z ničeho nic spadne třeba bomba. A co my uděláme? Nic! Ale tohle není jenom jedno téma. Řeší se toho mnohem víc.

Co třeba čím dál tím větší nedostatek vody? To je zrovna pro zvířata dost špatné, ale pro nás lidi také. V jiných státech už všechna voda vyschla! Tak proč by to nepřišlo i k nám? Znamenalo by to, že život přestane fungovat, a tak navěky zmizí? Nikdo z nás neví. Znovu bychom si mohli klást otázku: „Co s tím?“

Dokonce i vztahy mezi lidmi jsou hrozná! Všude samé pomluvy, hádky, apod.! Copak to nikomu nevádí? Všichni jsme jen lidé, tak proč mezi sebou dělat rozdíly. Je to zbytečné. Kéž by se dal svět nějak přemluvit k lepšímu.

ODPAD! Toto slovo úplně vystihuje lidi. Kdo jiný než oni si dělá ze světa skládku? Už od mala nás rodiče učí třídít odpad. Bohužel skoro celý život na to kašleme a pak to dopadá tak, jak to dopadá. Kéž by šlo tomu životu nějak pomoci. Ale když se nad tím zamyslím, tak ono to v podstatě jde, jen by lidé museli spolupracovat. Díky spolupráci by možná nevznikaly války kvůli hloupostem a zůstávalo vše tak, jak má být!

Nejdříve přišli teroristé a spousta lidí přišlo o život jen kvůli nim! Pak tu byl případ takzvané modré velryby, kvůli kterému zemřelo také několik teenagerů. Co přijde jako další? Nikdo z nás neví.

Ale pořád je tu otázka: „CO S TÍM?“ Svět hodně trpí. A všichni si musí uvědomit, že tu žijeme a tím pádem trpíme také. Měli bychom špatným věcem spíše zabraňovat než je podporovat.

CO S TÍM?

Krbaťa Tomáš, 8. B

Co s naší zničenou přírodou, se špatným životním stylem, s tunami odpadů všude kolem?

Samé vývoje techniky, modernizace, zdokonalování... A k čemu to vede? Pouze k tomu, že je trh přeplněn zbytečnostmi a miliardami věcí, které naprosto vůbec nepotřebujeme!

Slýchám často otázku: „Proč ty auta nejezdí na vodík, když je nezávadný?“ Proč jezdí na naftu, benzín a ničí tak životní prostředí? A to jen proto, aby se majitelé ropných společností měli ještě lépe než doposud. Není to smutné, že kvůli některým lidem, kteří chtějí být bohatí, ničíme něco tak úchvatného, pozoruhodného a hezkého, jako je Země?

A nejde tu jen o pohonné hmoty, ale i spoustu výrobků pocházejících z Asie. Co si představíte, když se řekne Čína? Má první myšlenka se ubírá k nápisu „MADE IN CHINA“! Nekvalitní, nesmyslné a hlavně neekologické... To jsou slova charakterizující výrobky z této země, která si nás díky naší hlouposti možná brzy koupí.

Ale pozor! Proti tomu všemu se dá bojovat už od mala. Proč mít každý rok jiný telefon a každý měsíc nové boty? Zamyslete se, jak žili naši předkové, a zjistíte, že je vše trochu přehnané.

Celý svět by měl začít používat brzdu a zamyslet se, co dělat s prořesky uplynulých let, a nehnat se rychlostí světla za svým definitivním KONCEM.

ELEKTRINA

Rejhonová Eliška, 8. B

Na světě by byla dřina,
kdyby tu nebyla elektřina!
Ta nám všechno pohání.
Až to hrůzu nahání.

Na elektřinu všechno máme,
na práci tolik nereptáme.
Upeče, uvaří a usmaží,
vypere, vyžehlí, světla rozzáří.

Čerpá vodu, vlaky pohání,
i bez drátů, v bateriích je k dostání.
Elektřina dobře slouží,
kdo ji nemá, po ní touží.

Pak přišel vítr a
co se stalo?
„Konec světa!“
„Vedení se přetrhalo!“

V obchodech nic neprodají,
na elektřinu všechno mají.
Celé město na ní stojí,
A teď se tu každý bojí.

Člověk už tu není pán,
ve tmě, v zimě sedí sám.
Na vše byla elektřina,
nyní pozná, co je dřina.

Doma už nic nesvede,
bez ní se neobejde.
Možná to nejsou nesmysly,
nebýt na ní tak závislí.
Zkusme třeba na chvíli,
odložit z rukou mobily.
Kdo vydrží bez nich den, týden?
Nebo třeba celý říjen?

STROMY

Procházka Matěj, 8. B

Co s tím?
Co s kácením stromů?
O řešení neustále sním.
Mrzí mě, že se zvířata nemůžou
vrátit domů.

Lidský přístup nechápu.
Mají vůbec rozum?
Kdy konečně pochopí,
že se dopustili přešlapu,
když vzali stromy všem, i kosům.

PŘÁTELÉ

Sirotková Lucie, 8. B

Kráčím takhle parkem a v hlavě mi probíhá myšlenka. Proč se vlastně pořád o něco přeme? Proč bychom se nemohli přestat pořád hádat? Je to docela divný zvyk.

A jak tomu zabránit? Docela snadno. Když už chcete nadávat, tak se zhluboka nadechněte a pak potichu počítejte do deseti. A pokud to pořád nepomáhá, udělejte si čaj. A pokud vás stále dotyčný rozčiluje, není to váš vhodný kamarád. Měli byste si najít jiné přátele, se kterými si budete rozumět.

PROČ SE POŘÁD HÁDÁME

Sirotková Lucie, 8. B

Proč se pořád hádáme?
Křičíme a nadáváme?
Problémy jde řešit jinak,
přestaňte se pořád hádat.

Zhluboka se nadechněte,
počítejte raz, dva, tři, ...
Chvilíčku si ušetřete,
udělejte si pohodlí.

Jdou snad dělat jiné věci,
můžeš něco upéci.
Bábovku či vánočku,
máš potom za chvilíčku.

Pozvěte si kamarády,
posadte se, promluvte.
Nebudete při tom hlady.
A hlavně, se nehádejte.

ROPA

Dolejš Ladislav, 9. A

Ekologických problémů je celá řada. Teď se ale zaměřím především na problém s docházející ropou. Její ložiska při aktuální těžbě budou vyčerpána za cca 50 let. Ropa je velmi důležitá surovina na výrobu paliv, plastů atd. Jak bychom mohli zabránit úplnému vyčerpání ropy za pár desítek let?

Můžeme tomu trochu pomoci všichni. Třeba tím, že nebudeme zbytečně jezdit autem. Už jsou vynalezeny i motory na alternativní paliva, např. motory na elektřinu. Zatím jsou elektrické automobily cenově nedostupné pro obyčejné lidi. Je vyvinut i vodíkový motor. Je jisté, že ropa někdy dojde, ale lidstvo může ovlivnit, jestli za 50, nebo za 80 let.

ZNEČIŠTĚNÍ

Rezek Filip, 9. A

Znečištění je skoro všude kolem nás. Ve velkých městech, na vesnicích i v malých městech. Hlavní příčinou znečištění ovzduší je podle mě uhlí.

Vždycky v zimě, když začne topná sezóna, začnou lidé topit. Jsou schopni, aby ušetřili, naházet do kotle nejen nekvalitní uhlí, ale všechno, co je napadne. Začátkem zimy to začíná. Jde to hned poznat, všude je kouř. Obzvláště večer a ráno. Úplná oblaka dýmu. Když jde člověk po ulici, cítí hrozný puch a pomalu se dusí.

V oblastech, kde jsou velké továrny a hustá doprava, je situace ještě horší. Pro lidi, co jsou nemocní, je to signál „zůstaň raději doma“. Nedoporučuje se větrat ani sportovat.

Je dobře, že stát přidá peníze na výměnu kotlů za ekologičtější topidla, třeba tepelná čerpadla. Myslím si, že by se mělo topení uhlím zakázat. Sice je to pro domácnosti levnější než plyn nebo elektřina, ale za ten smog to nestojí. Lidem by se hodně ulevilo a bylo by to i hezčí. Kdybyste šli ven, bylo by hezky vidět do dálky a byl by čistý vzduch.

CO SE ŠIKANOU NA ŠKOLÁCH?

Vilimovská Marie, 9. A

Před pár lety jsem se s tímto problémem sama seznámila a musím uznat, že to nepřeju ani mému největšímu nepříteli. Podle mě se najde na každé škole, ba i třídě alespoň jeden člověk, co byl, nebo je šikanovaný.

Co bychom s tím měli dělat? Na to existují prosté odpovědi typu „nedělat to.“ Nebo „respektovat se.“ Člověku se to snadno řekne. Bohužel je těžší to splnit. Podle mě je hloupé být posmíváný za chyby, za které si člověk nemůže. Například za velké uši, zuby, nebo za větší obvod v pase v porovnání s třídními královnami.

Představte si, že byste byli v kůži vašeho spolužáka, či spolužačky. A v tu chvíli, kdy se mu budete chtít smát za jeho nedokonalosti, si uvědomte, že jim ten smích ubližuje. Chcete snad, aby vám někdo také ubližoval? Myslím, že si většina z vás řekla ne. Chovejte se k lidem tak, jak chcete, aby se oni chovali k vám.

CIGARETA

Vrbová Kateřina, 9. A

Na cigaretě jsou závislí,
asi jim to nemyslí.

Co s tím?

Když jim někdo říká,
že po cigaretě se blbě dýchá,

je to pro ně zlatá věc.
Rozhodně z nich nebude sportovec.

Klidně si cigarety kouří,
Jejich plíce si to nezaslouží!

Jenže koho cigareta chytne,
Ten si jen těžko odvykne.

ZÁVISLOST NA INTERNETU, CO S TÍM?

Gabriela Šimonová, 9. B

Většina z nás si nedokáže představit život bez internetu, mobilního telefonu a dalších vymožeností. Na internetu si můžeme vyhledat různé zajímavosti, informace, telefonovat a psát si s přáteli na facebooku. Dnes na internetu nakupujeme zboží, oblečení a potřeby pro domácnost. Ve škole nám zadávají různé úkoly, referáty a prezentace, a to bez internetu většinou nelze řešit.

Ale internet nemá jen dobré stránky. Bere nám mnoho volného času. Sama to vidím v naší rodině. Všichni máme nějaký ten mobilní telefon, tablet nebo počítač. Nejméně času na internetu tráví moje babička, která velmi ráda chodí na procházky, čte knihy a pečuje o zahrádku. Internet využívá jen k tomu, aby si něco důležitého vyhledala nebo se podívala na e-mail.

Většina mladých lidí a dětí tráví volný čas na internetu, nechodí ven a nesportuje. Já nejsem výjimkou. A i když chodíme s kamarádkami ven, tak to často skončí tak, že fotíme fotky na instagram. A jiní zase „chytají pokemony“.

Naši rodiče internet neznali, ale možná v dětství zažívali s kamarády větší dobrodružství než my.

Internet je určitě velice užitečná věc, která má klady i zápory, ale nesmíme se na ni stát závislí.

PROČ BÝT STÁLE ONLINE, ANEB CO SE ZÁVISLOSTÍ NA MOBILNÍCH TELEFONECH?

Toumi Kamila, 9.B

Naše smartphony jsou nedílnou součástí našich životů již pár let. Děti je do rukou berou častěji, a to už v nízkém věku a občas se to vymkne rodičům z kontroly. Velmi oblíbené se staly mezi mladou generací a staly se samozřejmostí pro téměř každého z nás.

I když nám mobily přinesly do života mnoho výhod, zábavy a ulehčují nám řadu věcí, velmi jednoduše si na nich vybudujeme závislost. Tento problém se tedy týká skoro každého. Od některých předškoláků, po dospělé, ale i některým starším lidem se tento problém nevyhnul. Stal se téměř celosvětovým a nikdo pořádně neví, co s tím dělat.

Co děláte, když vypadne proud a vy máte vybitý mobil? Vylezete ze svého pokoje a začnete dělat něco pořádného. Jdete si povídat se svými rodiči nebo se po dlouhé době věnujete svému mladšímu sourozenci. A najednou naskočí proud a vy honem běžíte zase ke svému zařízení.

Pro většinu lidí je velmi těžké se svého „miláčka“ zbavit nadobro, což by bylo pro mě také. Prolhaný facebook, falešný instagram a neustálá upozornění z messengeru nás nutí být stále online a mít o všem přehled. Stále si ale neuvědomujeme, jaké mrhání časem to vlastně je. Jaké je to být bez mobilního telefonu? Třeba den, týden nebo až měsíc? Možná si teď říkáte: „To nejde, já svůj mobil potřebuju!“ Ale ve skutečnosti se mýlíte. Tím pocitem jsem si také prošla.

I když to není lehké, je občas lepší mobil vypnout, schovat ho někam např. do posledního šuplíku od pracovního stolu tak, abyste na něj neviděli. A teď, když jste to udělali, běžte si číst, utíkejte ven, zkrátka podnikejte věci, které vás baví, aniž byste museli zveřejňovat na sociální síť to, co zrovna děláte. A vidíte? Ten mobil nepotřebujete tolik, jak jste si mysleli. Náš život je krátký. Tak proč ho nežit naplno?

Obsah

Dřevíková Cecílie, 5. B.....	2	Michaela Studecká, 7. A.....	27
Anděl Jakub, 5. B.....	3	Barbora Novotná, 7. A.....	28
Karban Matěj, 5. B.....	4	Graciána Dančová, 7. A.....	29
Kopecký Štěpán, 5. B.....	5	Karbanová Jana, 7. A.....	30
Šeremeta Aneta, 5. B.....	6	Nikola Šerá, 7. B.....	32
Förster Vojtěch, 5. B.....	7	Václav Vilímovský, 7. B.....	33
Toumi Adam Amir, 5. B.....	8	Tereza Filipová, 8. A.....	34
Heryč Adéla, 6. A.....	9	Losinecká Tereza, 8. A.....	36
Denisa Filipová, 6. A.....	10	Pinsner Pavel, 8. A.....	37
Vojtěch Měšťánek, 6. A.....	11	Jan Burian, 8. B.....	38
Anna Flekalová, 6. A.....	12	Dubják Ondřej, 8. B.....	39
Martin Štichauer, 6.A.....	13	Edrová Eliška, 8. B.....	40
Vladimír Klouda, 6. A.....	14	Filipová Barbora, 8. B.....	41
Jan Čekal, 6. B.....	15	Chmelová Michaela, 8. B.....	42
Hudík Dominik, 6. B.....	16	Krbaťa Tomáš, 8. B.....	43
Jakub Janata, 6. B.....	17	Rejhonová Eliška, 8. B.....	44
Jaroslav Přenosil, 6.B.....	18	Procházka Matěj, 8. B.....	46
Vosáhlová Natálie, 6.B.....	19	Sirotková Lucie, 8. B.....	47
Kateřina Fuchsová, 6. B.....	20	Sirotková Lucie, 8. B.....	48
Adam Král, 7. A.....	21	Dolejš Ladislav, 9. A.....	49
Anna Marie Drobková, 7. A.....	22	Rezek Filip, 9. A.....	50
Jan Trpišovský, 7. A.....	23	Vilimovská Marie, 9. A.....	51
Jantač Tadeáš, 7. A.....	24	Vrbová Kateřina, 9. A.....	52
Matěj Šimek, 7. A.....	25	Gabriela Šimonová, 9. B.....	53
Ondřej Melcr, 7. A.....	26	Toumi Kamila, 9.B.....	54

CO S TÍM?

Sbírka žákovských básní a próz ke Dni Země 2018

Vydala: Základní škola Zruč nad Sázavou v roce 2018

Ilustrace na obálce: Barbora Bínová, 8.B

Náklad: 55 ks

Grafika, tisk: Lepor Kutná Hora – www.lepor.cz

Sbírka byla sestavena z příspěvků žáků ZŠ Zruč nad Sázavou do literární soutěže, konané u příležitosti oslav Dne Země 2018.

ZŠ Zruč nad Sázavou

2018